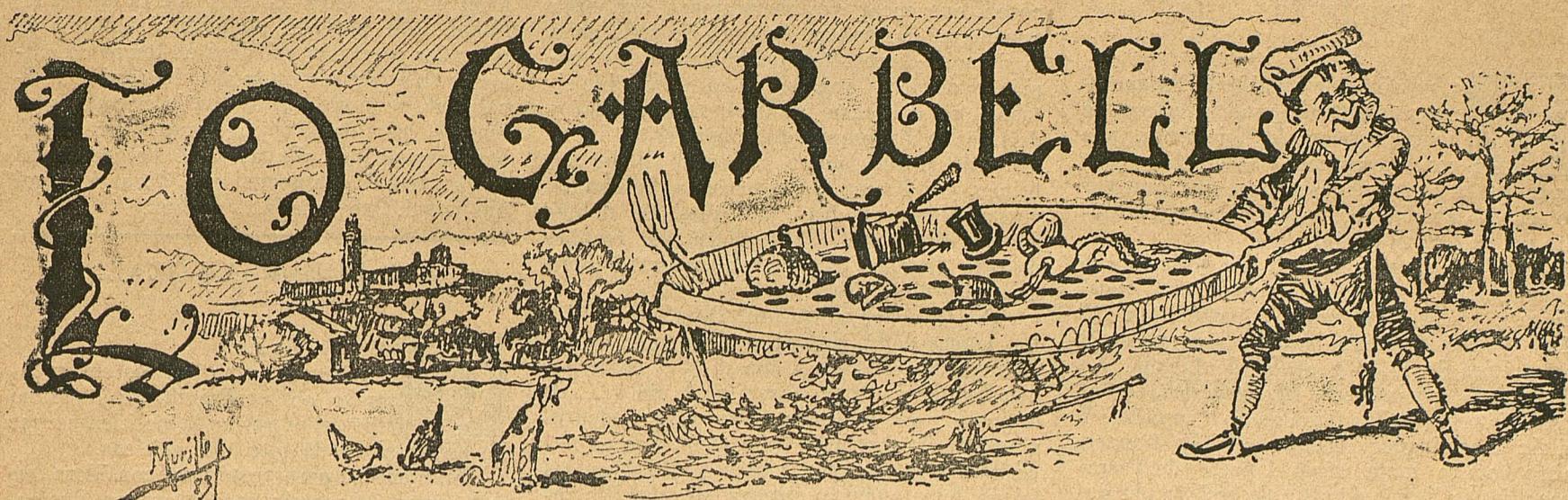

ANY 1er

LLEIDA 16 DE DESEMBRE DE 1883.

REMEMADA 10.^a

PERIÓDICH CLÀ Y CATALÀ

QUE 'S REMENARÀ UN COP CADA SEMANA.

ADMINISTRACIÓ.

Major, número 70, botiga. ahont se dirijirà la correspondencia
de tota mena.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

Un trimestre . . . . 2 Pesetas | Número atrassat . . . 0'25 Cént.
PAGO ADELANTAT.

REVISTA D' ESPECTACLES.

Casino de Artisanos

Selleret. Un drama nuevo.

Entre mi mujer y el negro.

CASINO PRINCIPAL. (PSCHUTS.)

SALON-MACATSEM. UN RALETY BON PROFIT.

PSCHUTT.

BÉ, ¿y aixó que significa? Preguntarán probablement molts lectors de nostre setmanari. Y ja tenim una contestació mes obligatoria y gratuita que 'l género d' ensenyansa proposat per lo senyor Abadal, incansable proposador dintre del costerut Municipi.

Pschutt, es una especie de poligamia ó amanxebament gramatical, entre una vocal única y cinch consonants impertérritas. *El País* utilisa semblant paraula per parlar á sos lectors de lo *bò* y *mellor* de Lleyda. Lo dia menos pensat, surt *El Programa*, veient *pschutts* hasta en los Comités de l' *esquerra*. Y si *La Luz* tingués corresponsals al estranger, aixís com te tanta afició á parlar de Tarragona, ja 'ns hauria omplert de *pschuts* per debant y per las boras.

La paraula *pschutt*, pertany á la collecció infinita de galicismes, anglesisme, alemanyismes, ect, ect, ab que han enriquit la llengua ibérica, uns quants revisteros madrilenyos y otros.

Aixis com se diu *beftheah, non é vero*, y com' il faut, tabmè ara poden dir *pschutt*, si volen seguir la moda.

La paraula *pschutt*, no 's pronuncia sino referintse á *gent de pró*; es dir, á las personas del *gran mundo* ó *highlife* com diria un revistero *pschutt*.

—Y á Lleyda, ¿també n' hi há?

—Ja ho crech, y donchs ¿que 's pensaban de la Ciutat dels tres lliris? Aquí també tenim *pschutt*, pero á la nostra manera; l' iberdanesa aristocràcia, es numerosa. Hi ha home de sis rals de sou diaris, que ja hi figura fa temps. Ara, si parlan de noblesa, es altra cosa; noblesa... ¿aquí? tanta com vullguin: pero 'ls titols nobiliaris, creguin, son fabas contadas. Y per aixó 'ls *pschutts* tenen ara acceptació. Per serho, no es necessari tenir sanch groga ni *blava*; ni menys ser d' origen natiu gens humildissim. Que un bacallaner ó un pica-pebre, ó un betas y fils ó un llaurador, arribin á ser *margoses, comptes y duchs*, es cosa fins natural y fins s' en han vist exemples. Mes per pertanyer á la *pschutt* de nostra patria, son precisas condicions diversas. Una d' ellas consisteix en tindrer la vergonya á punt d' anar á lloguer, y aquest es requisit casi indispensable.

Lo desvergonyiment, no es per aixó patriomni exclusiu de la lleydatana *pschutt*; pero es potser son mellor adorno. Y sinó provas al canto:

L' origen dels tipos que á ella avuy pertanyen, ja hem dit que pot ser humildíssim, hasta l' estrem de passar en assumpto de predecessions *lo bon per bestia grossa*, com s' acostuma dir. Y l' origen de la *pschutt* com á colectivitat, es cosa que fins se pert en lo mitj dia dels temps..

Mes de tres y mes de quatre *statu-quos*, inconcebibles son presisament deguts á l' existencia *pschutt-esca*. Los temperaments anfibios y las mitjas tintas, troban en sas peculiars naturalesas no sols terreno abonat sino confirmació *adicta*. Sos principis, son los mes apetitosos; sos fins, son molts sants y bons; tant, que l' objectiu del presupuesto, constitueix sa *patria*. Y finalment es sa

“...única patria, la mar.”

tal com ho diu Espronceda en la seva cançó del pirata. De modo y de manera que sent per la *pschutt* aixis, no es estrany que 'l patriotisme lo tingan tan *re-salat*.

Per aixó resulta que son verdaders mero-deixadors de totas las situacions novas. Acarian desde lluny als que consideran possibles successors en las mateixas. S' adelantan á complaure ab alguna cosa á tots los que élls su-

posan que encar que remotament arribaran á manejar las pomas. Aceptan de mala gana la situació de reserva; aborreixen la de reemplàs y no pocas vegadas en sa envejiable situació, se col·locan á distancia del turro y dels que 'n disposan; pero sempre es ab l' objecte de poder mellor assaltarlo de un sol brinco, y á l' hora menos pensada. Sas evolucions son continuadas y múltiples. Se doblegan devant de cualsevol cacique, y s' omplen de cops de punys al pit, tot esperant l' hora de cualsevullga cita.

¿No 'ls coneixen encara? Donchs escoltin: Los homes de la *pschutt*, se divideixen ab tot rigor en dos classes. A una d' elles corresponen los que ja varen neixer ab la flò á..... l' esquena; y que precisament per aixó poden ja viurer ab l' *esquena dreta*. Aquests, com no necessitan treballar per viurer y ja tenen las feinas fetas quant s' aixecan de son llit, tenen també lo dret indisputable de riurers de tothom y á totas horas. A la segona classe, corresponen los que 's mantenen ó viuhen ja siga servint de *lastre* á cualsevol *comité*, ó siga aguantant la capa á cualsevol *comitiva*. Mireus! Infelisos! Sembla que ja van neixer predestinats á formar part de la *pschutt*, pero á servir dintre d' ella de palafreners als altres. Portan lo sello de la necesitat en sa front, y per lo tant poseeixen l' inquebrantable virtud de l' obediencia á ciegas, del mateix modo que en los convents de monjas, las que hi entran sens disposar de una suma respectable, son admeses á condició de servir de criadas á las altres, aixis mateix hi ha en la lleydatana *pschutt* algunas individualitats, per las que formar entre la *gent de pro*, significa la seguretat y patentisació de son tristissim servilisme.

Los caracters distintius y particulars d' aquesta segona classe, son d' enumeració inútil. Basta veurer un de tants, y coneixerant sino ab l' olor, ab lo caminar; sino ab lo modo de tossir, ab lo de dur lo sombrero; ahont vā, d' ahont vé y lo que vol.

Pero en lo demés, las dos classes se confonen; los que á ellas perteneixen aspiran á lo mateix, y fins enrahonan d' un sol modo. Per ells es lícit y molt lícit la diatriba y l' insult de paraula y per escrit. La *intimitat* y la vida privada, no tenen jamay per ells la mes petita barrera. Tot es per ells cosa bona, ab tal que en contra seva no siga.

Tal es la gent de la *pschutt* iberdanesa. Es dir los *pschutts* de la patria d' en Vidal y Marrasé.

Ditxosos d' élls! Que 'ls duri tant com pugui es lo que 'ls redactors de *LO GARBELL* desitjan. Nosaltres, que tant solters com castats hem de treballar per viurer; que en la poquetat de temps per nosaltres disponible, no sabem ni podem guarnir las veritats y las dihem tal com sonan; que en lloch de sostén política turronesca consagrem nosaltres esforsos en pro dels interessos comuns, y exposem ab claretat los vícies y sos rameys sens contemplacions odiosas; que apesar de tot, conservem (en sa casa cad' escú,) la levita, gech, ó brusa que primer varem usar per aná al bateitz politich, y que may hem variat de pensar, ni habem deixat de pertanyer, cada hú á lo seu partit, per mes que 'l nostre periodich no 's destini á fer política, com qui diu á fer biscuits, y si sols á fer bugada, ó á lo més á fer dissapte: nosaltres no podrem deixar may d' envejar la *pschutt*, perque som no mes *gentussa*.... segons diguè un *pschutt* novíci.

Y la vritat es que nosaltres, no 'ls hem trobat fets com mes de quatre; ni 'ls hem fet com mes de cinch. No tenim oncles ni tias de qui puguem heredar 25 céntims; ni manera d' emparentar ab qui 'ns puga fer monetaria-

ment felissos: com no siga ab la grossa de Nadal. No posehim tampoch l' habilitat de saber fer cabriolas políticas en temps de calma, y sals mortals en temps de crisis. Ni finalment, reunim cap simpatia perque sens regalin certs destinos; ni vergonya tampoch per demanarlos. ¿Es per aixó perque se 'ns diu *gentussa*? Respongi qui degui ó negui qui pugui. Que parli la..... *pschutt*.

LA PREMPSA LOCAL.

OSAS de *La Luz*:

Comensa, com de costum, encrantse ab lo *Pais* dientli que no representa res en la política perque ha ballat al so de totes las músicas.

Sí, home sí: pero vosté may considera que 's troba en lo mateix cas, de manera que entre vosté y 'l *Pais* no hi ha tria.

* *

Publica també unas *notas* que de un' hora lluny se veu qu' estan escritas á Tarragona y en las quals declara que vol fer la competència á Julio Verne en alló de “*ilustrar* deleitando.”

Efectivament, en ditas notas, mes llargs que la Cuaresma, diu que un senyor belga ha donat á la estampa un llibre que tracta de unas cartas de Felip II y ab aquesta noticia y barreja,—sens dupte per alló de *ilustrar*,—á Quintana, Aquiles, Danton y fins la dona y canalla de aquet últim, tot aixó amanit ab los següents disbarats gramaticals:

azañas.
pretensioso.
osombró.
bibliográfica.
cotástrofe.
consiguimos.
pretensiosa.
invisibles.

* *

Pero tot aixó no es res comparat ab lo final de dit suelto que copiam íntegro pera divertiment de nostres llegidors:

“Tambien hemos de manifestar que ninguna huella han de imprimir en nuestro ánimo esos ridiculos histriones ó desgarbados arlequines de la literatura, que califican de pretensiosa y doctoral nuestra frase y nos llaman señores de *horca y cuchillo*; ¡Quiénes son ellos para juzgarnos? ¡Atomos invisibles! ¿Cómo no han de perderse si pretenden escudriñar los enmarañados é impene-trables abismos de nuestro corazón?”

¡Oh vibraciones del PINGÜE HABER!

* *

També diu que será rellevat lo Regiment de Vizcaya pél d' Aragó que 's troba al Nort.

Ara si que veyem que tindrà mal éxito alló de la competencia ab Julio Verne, puig los coneixements geogràfics son lo fort de aquell célebre escriptor y com lo Regiment d' Aragó 's troba á Barcelona resulta que *La Luz* ha perdut la brújula.

* *

Y á proposit:

Ja que D. Ezequiel Llorach, *distinguido correligionario* de *El Programa* s' ha encarregat de la correcció literaria de *La Luz*; no 'l podrian nombrar també corrector gramatical y d' imprenta?

Dihem aixó perque en lo número del diumenge ademes de 'ls disbarats citats y altres que passem per alt, hi ha un *habiertas*, un *orizonte* y un *desauciado*. que vaja, ja ho veuen.

* *

En un article que titula *Intereses locales* pero que la segona paraula del titol deu es-

tar equivocada, parlant del nou mercat, comensa ja á respirar per la ferida com podrán veurer pél següent párrafo:

"En la actualidad, con las nuevas facilidades de los transportes, la más pequeña traba, basta para trasladar de un punto á otro la concurrencia, animándose un centro no concurrido á expensas de otro."

Encara que prou y massa que s' enten, nosaltres que 'ns agrada tot clar, hauriam dit així:

Quan lo mercat nostre próxim á la Estació estiga acabat, tota la gent vindrá allí, y l' de Sant Lluis se farà la tinyeta.

**

Després de las célebres *notas* de que parlem anteriorment, dispara un *diálogo* en lo número del dijous, que es precis pendrer precaucions per llegirlo, puig de lo contrari hasta pot ocasionar un *trencament*; ab la particularitat de que en lo que respecta á conviccions, tan prompte 's va á llevant com á ponent, puig mentres en la citada nota deya que vol *ilustrar deleitando*, en lo diálogo hi ha qui si está en la redacció de *La Luz* no es para *enseñar á nadie* si no para *aprender de todos*.

També surt alló:

"Deseo que el ángel de la modestia me cubra siempre con sus blancas alas."

Exactament lo mateix que va dir en *El Pacto*, periódich federal, en la polémica que va sostener ab lo *Posibilista* sobre Revilla.

Y finalment: pera probar aixó de la modestia, diu: que *sus reconocidas aptitudes literarias*, han sigut prou per portarlo á la redacció de *La Luz*.

Ve 'ls hi aquí *las blancas alas*.

**

Lo senyor *pschutt* en sa crónica de *El País*, nos ha presentat durant l' última setmana, las notabilitats següents:

Un bizarro coronel.
Un dignísimo general.
Un distinguido abogado.
Un celoso médico.
Un habil y distinguido jurisconsulto.
Un activo y apreciable corresponsal.
Un acreditado dueño de café.
Una junta galante.
Un inexperto jurisconsulto.
Una celosa y galante autoridad.

**

També 'ns conta que va veurer unas *aves de paso* que senyalaron fret.

Debian ser *los enmarañados é impenetrables corazones* de 'ls redactors de *La Luz*.

**

El Programa está resoltament enamorat de *La Luz*; solsament en son últim número la nombra veintivuit vegadas.

¡Valgans Deu! aviat serán mes célebres los *edictos* de Lleyda que 'l de Nantes.

**

El Posibilista s' entreté en divagacions políticas, y fora d' aixó, calla com un mort.

Es que deu pensar: en boca tancada hi entran empleos.

L' AURORA MUNICIPAL.

Ja que tan s' ha enrahonat sobre alló del cel bermell, ja veurà, senyor GARBELL, i quin' una me'n he pensat!
Res, com que s' que l' hi agrada lo fer xibarri y brometa, gacceptarà eixa lletréta mal escrita é inspirada ab lo nom original
De Aurora municipal?

Que la Comissió d' ornato vigili continuament, per si trova un delinqüent y ferli pagar lo *pato*, quant per nostres carrés torts se paseja molt llaugera aquella nova *pastera* que 'n diuhem Cotxe dels morts, y es un bunyol sens igual....
L' Aurora municipal.

Que 'ls egregis concejals al votar un dependent obrin sempre legalment sense miras personals, quan veig que en cada sessió s' esgarrapan com à xinos, y per donar certs destinos soLEN deixar de recò á qui serveix puntual....
L' Aurora municipal.

Que 'ls mossos de cá la Vila, (com digué cert regidor,) estiguin de mal humor perque la paga no *filxa* y murmurin pe 'ls carrès, —que 'l senyor Exelentíssim deu estar apuradíssim, haben passat aquest mes sens pagarlos ni un trist ral....
L' Aurora municipal.

Que nostres inclits pahers tan amichs de fer boato, al tractarse d' un Teatro diguin—que no hi ha diners, quan de *la noche à mañana*, los veureu de somatent. montats tots burricalment camí amunt cap à Pinyana à gastarse un dineral. ....
L' Aurora municipal.

Y si algú 'ls be á esplicar noticias halagadoras de projectes y millores per nostra vila enjoyar, no creguin á cap mussol, perque al poble de la bréma predomina 'l gran sistema de menjar algun bunyol; y sempre ha sigut fatal
L' Aurora municipal.

GRÀ.

Habent sapigut que algunas de las personas que varen pendrer mal en l' enfonsament de la casa del carrer Nou, han surtit del Hospital y s' troban en necessitat, hem resolt entregarlos per las próximas festas de Nadal las cantitats recaudadas ab aquest objecte y las que recaudem fins la vigilia de ditas festas.

Per última vegada excitem los sentiments caritatius del veïnat per sí volen contribuir á aliviar ditas desgracias, advertin que s' atmetran los donatius en nostra administració, carrer Major, 70, botiga.

En la funció celebrada á la Catedral lo dia de la Puríssima, varem notar que la orquesta estava colocada d' altra manera que lo acostumat.

Pero jca! ni *por esas*, destrempts que destrempts.

Y consti que al dir aixó, estem molt lluny de vulguer atacar ni desmereixer la reputació artística dels professors que forman part de la Capella, pero la veritat es, que fa uns quans anys que la cosa va de mal en pitjor ja per la falta d' elements, ja per la escassa retribució, circumstancies que no permeten completar la orquesta y veus com es degut, y tenir los ensajos nesesaris.

Senyors de 'l Cabildo, aquestas coses no s' arreglan *trayent banchs*, si no *posanthi quartos*.

Baja, lo nostre Ajuntament es molt popular.

Basta que una part del veïnat y la premsa local l' hi hagi demanat ab sobra de rahó y conveniencia, que no tanqués la rampa de la plassa de Sant Lluis, pera que la tanqués ab la major premura.

Tal vegada haurá pensat que aixó de rampa es una cosa seria y convé curarla depressa.

Escolti si es servit, senyor *Programa*.

Vol fer lo favor de dirnos si puja gaire per amunt alló del *pingüie haber* que la opulenta *Luz* dona al nou Julio Verne?

Encara que sigam *átomos invisibles* nos agrada saberho tot.

Lo senyor mestre de capella de *La Luz* (lo qui fa las *Notas*) sembla que 'ns trova *superficials* y petits pera alternar ab ell, no considerantnos prou sabis pera entendre 'l.

Ja veurá mestre, totas las cosas tenen la seva esplicació.

Cert redactor de 'L GARBELL, encara que separantse del modo de pensar, en aquesta part, de algun de 'ls seus companys, professa en medicina las ideas homeopáticas y per lo tant, té per principi 'l *similia similibus*; tal es la seva fal-lera per aquest principi, que l' apliça en tots los actes de la seva vida.

Aixó sapigut, no s' estranyará que mostri la seva sabiduria en cantitats *infinitesimals* y se las hegúi ab *La Luz* de la mateixa manera que *La Luz* s' esplica.

Bunyolia bunyolibus curantur.

En una casa nova ó apedassada de la plasa de Sant Francés, hi han posat un suplement d' acera que puja un pam mes que la general y que fa tanta nosa que l' altre dia fins va entrepuçarri un gos.

¡Au! fora entrebanchs d' aquí y si no 'ls ho direm d' un altra manera.

Alguns periódichs locals diuen que han rebut ricamente *encuadrado* un exemplar del nou Reglament del *Casino de Artesanos*.

Nosaltres també l' hem rebut, pero *pobremente embolicado* ab unas escubertas de paper de color.

Aqueixa diferencia está no obstant compensada ab la facultat que tenim de assistir a las funcions que dona aquella societat.

Pero es porque som socis.

PORGUERAS.

Aixís com diu lo refran castellá "El que se levanta tarde no come carne" aquí Lleyda seria al inreves, puig si matinavan y veyan las tartanas en que s' trejina la carn, y las brusas de 'ls tartaners, estem segurs que l' aburririan.

Aixís com l' Ajuntament va acordar fa pochs días que 'ls seus dependents anessin á estudi, també podria acordar que alguns d' ells y las tartanas prenguessin un bany, puig prou ho necessitan.

En lo *Boletín oficial* de aquesta província corresponent al dimecres últim, se publica una requisitoria de un jutge de Saragossa interessant la captura de un subgecte que en las senyas diu que vesteix, entre autres coses, *una gorra para la cabeza*.

Pot ser los aragonesos se las posan també á 'ls peus.

En aquell famós y tant anunciat ball del Casino principal en lo que debia anarhi la *pschutt* de Lleyda, diu que 's ballaba ab lo tarot posat.

Donchs y alló de los *suntuosos y aristocráticos salones?*

Y sobre tot, que hi deya 'l *pschutt* de aquella etiqueta d' embelat?

Segons nos manifesta persona que 'ns meix credit, no es cert que en la professió de canalleta maltractés lo senyor Musich major de Vizcaya á cap corneta, segons va dir Lo GARBELL en lo número antepassat.

Com la noticia la varem rebrer pél correu interior procedent de un colaborador que 's firma ab pseudónim y la redacció no va prenciar lo fet, no tenim inconvenient en creuer lo que 'ns refereix dita persona y en rectificar la noticia si realment no es certa.

¿Saben quina 'ns he la feta La Luz?

Donchs ja ho veuran: tal volta porque no som del seu bras, ja feya dias que tractava de pendrens la parroquia fense periódich festiu y al objecte en las sevas columnas no publicava mes que xaradas y endevinallas tan ben fetas que ningú podia endevinarlas.

De aixó no 'n feyam cabal esperant que tornaria al bon camí, pero fillets de déu, ve 'ls hi aqui que en lo número del dijous nos surt ab una *conversa* tan ben filada com pugan fer las de nostre colaborador *Un Europeo*.

En vista d' aixó nos temem que 'l millor dia surtirà *La Luz* ab ninots y pastelerada: ja que en lo fer riurer nos guanya, no l' hi faltarán si no 'ls ninots pera esfonsarnos.

Con que fassin lo favor de comensar á apendrer las absoltas.

Hem sapigut ab satisfacció que nostre

amich D. Anton Guiá Millá ha sigut nombrat oficial segon del govern civil d' aquesta província.

Felicitem à tan antich como digne empleat y li desitjem una llarga permanència en son destino.

Dimecres últim deixá d' existir nostre estimat amich lo jove Constantí Secanell y Serra, víctima de una llarga y penosa enfermetat.

La desgraciada viuda, encara no consolada de la recent perdua de 'l seu marit, ha esperimentat aquesta nova desgracia que ve á fer mes intens son dolor y sentiment en lo qual l' accompanyam de tot cor aixís com á la demes familia.

Lo senyor Delegat de Hisenda s' ha dignat remetre 'ns un exemplar del edicte que ha publicat fent á saber á tots los caps de família la obligació en que estan segons la llei de provehirse de las correspondents cédulas personals no sols per ells si que també per tots los individuos de la familia majors de catorze anys; advertint que si no las prenen fins al dia 31 d' aquest mes, las pagaran al doble de son valor sens perjudici de 'ls gastos que ocasiona l' apremi.

Ja ho saben pues y no 's descuidin; don Eduard de Llano que viu á la plassa de la Sal número 8, pis principal, es lo encarregat de donarlas, s' entén, mediante los correspondents calés.

Nova presó del partit.

¿De quin partit? dirán vostés. De tots. Tots los partits tindran dret á que algun de sos adeptes l' habiti quan estigu feta; com tots tenen dret abuy a prodigar sos aplausos per lo motiu de que 's fassi.

¡La presó! No fa molt temps que 'ns ocuparem de la *vella*, ab lo desitx de no habernosen d' ocupar may mes. Abuy ho fem de la *nova* ab tota satisfacció per haber tret son espèden de pollaguera nostre actiu Gobernador Sr. D. Llorenç Moncada.

Convocats al objecte en son despaix los representants de la prempsa ilerdanesa, pugueren enterarse minuciosament dels trámits y detalls d' aquet assumto. Y podem assegurar que fou unànim lo convenciment de que 'l Sr. Moncada ab lo poch temps que al frente del Gobern de nostra província porta, coneix *pam à pam* lo terreno que trapitja, y *pom à pom* la necessitat de certas mellors.

Aixis com l' *arch de Sant Martí*, en los días de pluja es lo presaiji de que ja per pochs ó molts días ha acabat de plourer; hi ha en nota Ciutat *un' altre arch de Sant Martí* que es per los pobres presos lo presaiji de que han acavat de viurer per pochs ó molts días.

Se tracta donchs de que això desaparegui. De que 'ls fondos carcelaris recaudats serveixin desseguida per fer los fonaments á un edifici de nova planta en los terrenos de Boters. Y posar la primera pedra del mateix dintre d' aquets quinse jorns de l' any 1883 que ja agonitsa.

Es un deber de humanitat. Lo GARBELL que estarà sempre al costat dels que traballin en pro del progrés moral y material de la província, felicità als lleydatans per tant humanitari benefici y aplauideix al Sr. Moncada sens reserva.

La prempsa, s' proposa solemnisar ab un obsequi als infelissos presos existents en Sant Martí lo dia de la inauguració de las obras; y ab tal objecte va obrir una suscripció que 'l Sr. Gobernador encabéssá desseguida, destinada á tant benefich propòsit.

Y ja desd' avuy podrán nostres lectors contribuir á la

Suscripció pels presos.

Don Llorenç Moncada	100 pesetas.
La Redacció de Lo GARBELL	15 "

Total. . . . . 115 pesetas.

(Se continuará.)

LLEIDA.—IMP. DE JOSEPH SOL TORRENS.

SECCIO DE ANUNCIS.

DROGUERIA BARCELONESA.

MAJOR—36.

Pastillas de tota classe. pomades de rich olor, canyella, sucres y especies fideos betas macarrons.

Melindros, seccals, bolados y un café que deu ni dò, vingan á comprar minyonas genero fi y pochs pinyons.

MAQUINAS PER CUSIR

DE
Ridaura y Escuder.

Vinguin noyas y veuran las màquinas per cusir, que belli punt si posa 'l péu van millor que cap carril.

També 's treba en dita casa bonas agullas y fils, Elegancia y baratura, ¡Alsa prendas! á escullir.

AL MAGISTERIO ESPAÑOL,

MAJOR—70.

Cromos, llibres y estampetas, Plomas, tintas y tinters, paper per escriure cartas, blanch, ratllat y de comers.

Llapideras per dibuix, Calendaris del pagés, americans, y altres classes tot mol bo y per pochs calés.

FERRETERIA—PERXES DE BAIX.

Alicatas y puntxons, cutxillas de sabaté y tot un magatzem plé de claus, tatxas y tascons

Estenalles y martells: ultim preu y economia, y pe 'l ram de fusteria seras, ribots, y boixells.

JOSÉPH IGAYA.
(AFORAS DE S. ANTONI.)

Qui vulga teni 'ls dinés, ben segurs y ben guardats, que vagí á ca' 'l senyó Gaya puig fabrica molts bons panys.

També fa portas de ferro y balcons dels ramejats: per solides y finura un altre no 'r trobaran.

AIGUA...!

Se prenen, tornan y cambian; botellas de Rubinat. Daran rahò, á totas horas, las monjas del Hospital.

Lluís Cardús—Sastreria

extrangera y nacional: si alguna pessa surt mal, ab molta galanteria ne fan un altre com cal,

LIBRERIA JOSEPH SOL MAJOR 19

Albums bons de tota classe, llibres per anar á misa; y si volen novetats. Lo folleto d' en Zorrilla.

Almanachs de varias menas, obretas molt ben escritas y un aixam de calendaris ab xaradas y ab enigmas,

SERRA MOYANO.—Quincalla.

Joiquines per la quixalla, guants y pells pera fer 'l os petacas, pipas, boquillas cadenes y medallons.

Plumeros per la llimpiesa, objectes de tocador y la mar de frioleras per la present estació

DOÑA CATALINA DE JALON.

Cualsevulla catalá que vulga parlar francés, ab quatre llissons no mes desseguida 'l xafará.

Apa donchs, gen aplicada, si vols sabè 'l sans façón, al carrer de la Tallada 35, quart segon.

Per obtenir un reintegro de la rifa de Nadal prenguin d' alguna decena dev números.....y 'l treuràn.